

PREDSTAVITEV PREDSEDNICE SED

Tita Porenta, roj. 1964, je leta 1989 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani diplomirala iz zgodovine in etnologije. Svojo poklicno pot je začela kot profesorica zgodovine, leta 1990 pa se je zaposlila v Zavodu za kulturo in izobraževanje Tržič – enoti Tržiški muzej kot kustodinja za čevljarsko dediščino. Naziv višja kustodinja je dosegla leta 2000, 2007 pa je napredovala v muzejsko svetovalko. Leta 2007 je na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani zagovarjala magistrsko nalogo z naslovom *Tovarna Peko v času Petra Kozine (1903–1930)*. Od leta 2008 je zaposlena kot kustodinja v Muzejih radovljiške občine, kjer vodi enoto Mestni muzej Radovljica.

Njeno etnološko zanimanje je bilo med službovanjem v Tržiškem muzeju usmerjeno v zbiranje, raziskovanje in posredovanje zlasti kulturne dediščine čevljarjev rokodelcev in podjetnikov v Tržiču in v širšem slovenskem prostoru. Na to temo je pripravila več razstav in se z njimi predstavila tudi v drugih krajih po Sloveniji. Poleg tega se je intenzivno posvečala tudi metodam muzejske dokumentacije. Po letu 2000 je pripravljala še druge razstave, in sicer je sodelovala pri medinstitucionalnih razstavah o usnjarstvu na Slovenskem, o tržiških podjetnikih ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja – o družini gozdarskega barona Borna ter o trgovcu in industrialcu Petru Kozini, dediščini tržiških barvarjev, topografiji vasi nad Tržičem in pripravila številne muzejske večere in druge prireditve za občane tržiške občine.

V Mestnem muzeju Radovljica se ukvarja z obdobjem razsvetljenstva oz. načinom življenja Radovljčanov v času Antona Tomaža Linhartarja, to je v 2. polovici 18. stoletja. Od leta 2008 je pripravila tri razstave, in sicer o urbanističnem razvoju Radovljice

ce med 14. in 19. stoletjem, o radovljiških barvarjih v 18. in 19. stoletju ter o življenju in delu utemeljitelja osnovnega šolstva na Slovenskem in jezikoslovca Blaža Kumerdeja.

V Slovenskem etnološkem društvu sodeluje že od leta 1990, aktivno pa od leta 1999. Med letoma 1999 in 2003 je bila članica IO SED. V tem času je vodila tudi delovno skupino za etnologe muzealce. Med letoma 2003 in 2007 je bila odgovorna urednica *Glasnika SED*, od takrat pa kot članica uredniškega odbora ureja rubriko *Etnologija je povsod*. Pri SED je med letoma 2004 in 2006 vodila društveni projekt *Evidentiranje oziroma terenska topografija etnoloških in sorodnih zbirk*, ki se hranijo zunaj pristojnih muzejev na slovenskem etničnem ozemlju. Leta 2007 je sodelovala pri ustanovitvi Delovne skupine za ljubitelje etnologije in kot njena strokovna sodelavka v sodelovanju s številnimi kolegi etnologi vodila projekt *Etnološka dediščina v rokah ljubiteljev*, v sklopu katerega je pripravila pet etnološko-muzejskih delavnic po Sloveniji, v zadnjih dveh letih pa pripravila še nekaj promocijskih dogodkov. Prav tako je s prispevki sodelovala na številnih društvenih strokovnih srečanjih in jih objavila v zbornikih in *Glasniku SED*.

Poleg tega trenutno sodeluje še v projektu razvoja podeželja z Društvom za razvoj kraja Sveta Neža nad Tržičem, pri prenovi stalne čevljarske razstave z Muzejskim društvom Žiri, z Muzejskim društvom Domžale nadaljuje projekt evidentiranja zasebnih zbirk v občini Domžale, s Folklornim društvom Šenčur pa pri rekonstrukciji obutve iz prve polovice 19. stoletja.

Je tudi članica Slovenskega muzejskega društva, društva ICOM ter Zveze zgodovinskih društev Slovenije.

PREDSTAVITEV PODPREDSEDNICE SED

Marjetka Balkovec Debevec, roj. 1963, je leta 1987 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani diplomirala iz etnologije in zgodovine, v naslednjem letu je opravila strokovni izpit in pridobila naziv kustodinja. Na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo je magistrirala leta 2005.

V študentskih letih in pozneje je kot mentorica in vodja sodelovala na mladinskih raziskovalnih taborih v Beli krajini, na katerih so mladi raziskovalci zbirali in preučevali etnološko dediščino Bele krajine. Med letoma 1987 in 1995 je bila kustodinja v Slovenskem gasilskem muzeju v Metliki, med letoma 1995 in 1998 je delala v novinarski dokumentaciji časopisne hiše Delo, od 1. septembra 1998 pa je kustodinja – muzejska svetovalka v Slovenskem šolskem muzeju.

Poleg Slovenskega etnološkega društva, kjer je bila v zadnjem obdobju predsednica častnega razsodišča, je tudi članica Belokranjskega muzejskega društva; vodila ga je med letoma 1989 in 1993. Včlanjena je v Zvezo zgodovinskih društev in Slovensko muzejsko društvo, aktivno sodeluje v Komisiji za delo zgodovinskih krožkov pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije.

Na začetku strokovne poti se je ukvarjala tudi z etnološko in s folklorno dediščino Bele krajine ter zapise o tem objavljala v raznih publikacijah. Sodelovala je pri pripravi scenarijev za tradicionalno folklorno prireditev Jurjevanje in kresovanje v Črnomlju. Za mlajše bralce je v reviji *Firbec* pripravljala članke z etnološko vsebino. V zadnjem obdobju objavlja predvsem član-

ke o različnih temah iz zgodovine šolstva in vzgoje, kjer zlasti izpostavlja etnološke obravnave. Je urednica posameznih števil *Šolske kronike*, revije za zgodovino šolstva in vzgoje, ki jo izdaja Slovenski šolski muzej.

Med samostojnimi publikacijami je izdala *Etnološko topografijo občine Metlika* (1994), ki temelji na njenem diplomskem delu, publikaciji o črnomaljskem gasilstvu (1991, 2001), magistrsko delo *V Črnomlju od nekdaj bili so veseli ... : Črnomelj v kulturnem in družabnem utripu od druge polovice 19. stoletja do druge svetovne vojne* (2008).

V Slovenskem gasilskem muzeju je med drugim uvedla tudi akcijo *Evidencija gasilske dediščine na Slovenskem*, z namenom, da bi dobili prvi pregled tovrstne dediščine na Slovenskem. Pomembnejši dosežek v gasilskem muzeju je bil izpeljan v letu 1993, ko je bil muzej prostorsko in vsebinsko prenovljen.

Ob raznovrstnem muzejskem delu v Slovenskem šolskem muzeju je avtorica ali soavtorica več razstav, med drugim je pripravila del stalne razstave »Šolstvo na Slovenskem skozi stoletja«, razstavo o čipkarskem šolstvu na Slovenskem, o maturi, o šolstvu v prvem poveljnem obdobju, o šolskih redih v protestantskem šolstvu, razstavo o oblačilnem videzu učencev in učiteljev skozi čas, in druge. Razstave so bile obogatene z različnimi spremljevalnimi prireditvami (okrogle mize, delavnice, predavanja) ter s publikacijami in z razstavnimi katalogi. Z različnimi referati je sodelovala na seminarjih in simpozijih tako doma kot v tujini.